

РФФФ.Live

Неофіційна Газета Радіофізичного Факультету Київського Національного Університету ім. Тараса Шевченка

№15 (23) 20 грудня 2006

Іванов Іван Іванович:

Логіка чоловіків не завжди підкоряється законам логіки.

Інтерв'ю

- Де і коли Ви народились?

- 24 липня 1977 року в місті Києві.

- Пригадайте кумедний випадок, пов'язаний з Вашим ПІБ?

- Одного разу, на першому курсі, на першій парі в нас була переключка. Викладач, роблячи її, говорить: "Іванов. Бачив. Він десь тут спав"©. Ще був один випадок на 1 курсі, коли я їхав на першу пару. В ті часи маршрутки були ще не поширені, а міський транспорт ходив рідко і був завжди переповнений. Так ось намагаюсь я влізти в автобус і ніяк не виходить. Тоді починаю проштовхувати в салон жінку, яка була поперед мене, щоб хоч на сідці в автобусі стати зі словами: "Проходьте, проходьте, мені на першу пару встигнути потрібно". Ця жінка обертається і я бачу, що це Єфіменко Світлана Володимирівна, до якої я власне і їхав на першу пару © А взагалі, маючи такі ПІБ, я завжди впевнений, що студенти запам'ятають їх з першого разу ©.

- Чому Ви вибрали РФФ?

- Я закінчив Київський технікум радіоелектроніки. Після закінчення технікуму у мене було бажання отримати вищу освіту з метою покращити свої знання. Відповідь на запитання «куди піти вчитися?» я почав шукати ще за рік до закінчення технікуму. Для того, щоб не помилитися з вибором, відвідав спочатку КПІ і КНУ: ознайомився з розкладом, почитав про правила прийому, поговорив із замдеканом. І після цього зробив свій вибір на користь радіофізичного факультету КНУ і не жалкую про це.

- Чи не було у Вас мрій стосовно іншої професії у дитинстві?

- До 6-го класу я мріяв стати істориком за прикладом батьків. Але потім захопився в "ЮТ" авіамоделюванням, далі став відвідувати радіогурток. Найбільший завод у місті, де я проживаю зараз, займався в радянські часи випуском продукції військового призначення. Тому авіа- і радіо- секції були дуже добре розвинуті і мали гарну матеріальну базу в "ЮТ".

- Чи допомогло це Вам в подальшому навчанні?

- Я навчався в технікумі на спеціалізації "Розробка і виробництво

радіоелектронного обладнання", тому у мене перед вступом на радіофізичний факультет були певні базові знання і навички. При вивченні на факультеті спеціальних дисциплін, таких як "Основи радіоелектроніки", "Мікропроцесорна техніка", "Схемотехніка", "Сучасні методи вимірювань" та інші, мені було легше в навчання, оскільки я бачив перед собою вже не просто абстрактні формули і схеми, а цілком конкретні області, де можуть бути використані отримані мною в університеті знання.

- Чи були проблематичні курси на РФФ?

- Мені не легко давався на першому курсі «Мат. аналіз», бо у мене була велика перерва у вивченні математики – 4 роки.

- Ваше ставлення до історії України 20 століття?

- На мою думку, історію України 20 століття можна найкраще охарактеризувати як "Національно-визвольні змагання". Цю назву звичайно дають проміжку 1917-1920 років, але я думаю, що її можна поширити на все століття, і в дечому, цей процес триває і донині. На жаль, історія зараз вивчається в більшості по підручникам, а вони не є незалежними ні від політичних переконань автора, ні від ситуації в країні. Минуло не так багато часу від подій, які мали місце в історії України. Ще живі свідки тих подій, є документи, але різні частини суспільства неоднозначно сприймають ті чи інші факти історії - бо їх так вчили. Моя особиста думка, що історію потрібно вивчати по першоджерелам, мемуарам, свідченням очевидців, щоб скласти свою власну думку.

- Який Ваш найсвітліший спогад минулого?

- Вступ на факультет. Я і моя сестра поступали в вищі учбові заклади в один рік.

- Чому Ви вирішили стати викладачем?

- Кожна людина для себе окреслює коло інтересів і чим би їй хотілося в своєму житті займатися, що їй найбільше по душі. Професія викладача і науковця поєднує в собі те, чим я хотів би зайнятися і, як мені здається, маю до цього хист.

- Що Вас може заставити працювати?

- Коли говорять «заставити», то це означає якийсь примус ©. Рушієм, який рухає людину в її роботі, є зацікавленість людини в результатах цієї роботи, а також цікавість. "Наука – це засіб задоволення цікавості людини за рахунок держави" – як сказав один мудрець. © Якщо робота

людини є одночасно і тим чим людині подобається займатися, то зовнішнього стимула вона не потребує. Дуже часто чинником, який впливає на твою роботу, є прагнення досягти певної досконалості в своїй роботі, але тут головне не заціклюватися, бо немає меж до досконалості.

- Чи Ви сильно вимогливий до себе?

- Ні. Я жива людина, у мене також є недоліки. У мене є декілька основних вимог до себе з невеличкими $\pm\Delta$, яких я завжди притримуюсь.

- Хто Ваш науковий керівник?

- Валерій Антонович Скришевський.

- Ви нещодавно були у Німеччині. Який там рівень науки, які Ваші враження від поїздки і, особливо, від Чемпіонату світу з футболу?

- Так, все по черзі ©. Я проходив 10-ти місячну практику в Hahn-Meitner Institut (HMI) в Берліні. Це великий (біля 800 працівників) науково-дослідний інститут, який займається дослідженням проблем твердого тіла, а також розробкою нових матеріалів і приладів для фотосольтаїки. Під час практики я займався дослідженням і моделюванням процесів транспорту у структурах з поруватими TiO_2 електродними, на основі яких створюються сонячні елементи на барвниках. Інститут має гарну технічну базу і обладнання для синтезу нових матеріалів і для проведення вимірювань різного плану. Є повний Інтернет-доступ до бібліотек наукової періодики. Є навіть свій власний дослідницький реактор і прискорювач. Тобто для дослідників створені всі умови для плідної праці. Сподобалася організація праці в інституті. Наприклад, по понеділках кожна дослідницька група проводить збори групи, де обговорюються отримані за минулий тиждень результати і затверджується план досліджень на поточний тиждень. Раз на місяць збори групи відвідує керівник підрозділу. Раз на 2 місяці відбуваються збори підрозділу, де кожна група звітує про результати своєї роботи і опубліковані статті. Вимірювальні установки вже повністю налаштовані і готові для роботи. В інституті існує розділення праці. Автоматизацією установок, наприклад, займається окремий спеціальний підрозділ. Дослідницька група не має постійного складу. Фактично група - це керівник групи, а всі інші члени групи - це студенти, що пишуть диплом, і запрошені на певний час (від одного місяця до півроку) дослідники. Вразило те, що

студенти не вивчають програмування, і тому їм приходиться робити багато однотипних операцій по обробці результатів вимірювань.

Стосовно життя в Німеччині і вражень від поїздки: в Німеччині жити можна. В Німеччині і, зокрема, в Берліні навчається багато студентів з України. Особливо з західних регіонів України, бо звідти ближче до Берліна, ніж до Києва. Будь-який український студент, який провчився 2 роки в державному ВУЗі в Україні, може подати документи до німецького університету чи інституту і при знанні німецької мови продовжити навчання в ньому. Інколи стати студентом німецького ВУЗу навіть легше, ніж українського. Дуже часто студенти, приїжджаючи до Німеччини, за рік інтенсивної праці вивчають німецьку мову і подають документи до ВУЗів. Для фізиків і хіміків для навчання в аспірантурі можуть вимагати тільки знання англійської мови. Студенти з багатьох країн, з якими я спілкувався, крім своєї мови, знають ще як мінімум 2 іноземні. У Німеччині школярі вивчають 2 іноземні мови. Найчастіше, це французька і англійська.

- А Ви скільки мов знаєте?

- Англійську, російську, українську. В Берліні почав вивчати німецьку.

- Чи не було у Вас проблем зі спілкуванням з німцями, що не знали англійської мови?

- Проблем не було ніяких, бо якщо вони її не знали, то у мене з ними не було спілкування. Як правило, дуже багато пересічних німців чи людей, що проживають в Берліні, знають англійську мову. Так що проблем «спитати дорогу» чи щось уточнити не виникало.

- Чи ходили Ви на матчі збірної України? Чи спілкувалися Ви з українськими вболівальниками?

- Квитки на футбольні матчі були продані задовго до матчів, але певна частина, що не була розкуплена, була повернута. І можна було купити квиток через Інтернет, залишивши на певному сайті заявку. Так я купив квиток на матч Італія-Гана і їздив зі своїми друзями-італійцями в Ганновер на цей матч. Стадіон був переповнений. Вболівальники з Гани були в традиційному національному жовтому одязі. Італійські вболівальники були в синіх футболках з гербом і прапором Італії. Всі галасують, б'ють у барабани, дмухають в труби, розмахують прапорами. Так що я мав можливість наживо ознайомитися з італійськими "тіфозі" і з тим як вони вболівають.

Друзі розмалювали мені обличчя під італійський прапор. Дізнався цікавий факт, що гарним тоном в Італії вважається не кричати гасло "Forza, Italia", оскільки воно також співпадає з гаслом партії Сільвіо Берлусконі. А нелюбові простих італійців до партії Берлусконі може позаздрити опозиція будь-якої країни.

Безпосередньо на матчах збірної нашої країни не був, але переглянув всі матчі збірної на великому екрані біля Брандербургських воріт, де збиралися українські вболівальники з Берліну. Біля Брандербургських

воріт було створено так звану "Мілю фанатів" – фактично це була 3 км вулиця, на якій було розміщено десятків величезних екранів, на яких відображалися баталії чемпіонату світу з футболу, а також магазинчики з сувенірами, пивні кіоски, невеличкі кафетерії. Були дні, коли на цій вулиці для перегляду збиралося 500-800 тисяч вболівальників. Для перегляду матчів збірної України збиралося 200-300 українських вболівальників, яких від перегляду не міг відірвати ні дощ, ні навіть поліція. У Потсдамі, поблизу Берліна, було українське містечко, де збиралися після матчів українські вболівальники для того, щоб відсвяткувати перемоги нашої збірної, переглянути виступи українських артистів, скуштувати борщу і вареників.

- Чи не здається Вам, що останнім часом домінує оборонний футбол («Золотий м'яч» і гравець року за версією FIFA – Ф. Каннаваро (центральный захисник), «Срібний» - Д. Буффон (кіпер))?

- Певна така тенденція існує в світі футболу. Так, незважаючи на всі компліменти, що були сказані нашій національній команді на чемпіонаті, мушу сказати, що швидкості нашій збірній не вистачало. Особливо, якщо порівнювати з іграми інших збірних. Так, наприклад, одного разу після початку перегляду гри збірної Франції в мене виникла думка, що це показ зі збільшеною швидкістю показу. Але потім я зрозумів, що це такі прямий ефір, і я мимоволі оцінював дану гру відносно швидкості гри нашої збірної. Знаю, що для збільшення видовищності і примусового переходу від оборонного стилю до атакуючого президент FIFA пропонував такі радикальні міри, як, наприклад, зменшення кількості гравців або збільшення ширини футбольних воріт. Глядачам подобається спостерігати динамічну гру.

- А Ви любите спорт?

- Я відвідую атлетичний зал для підтримання форми. Костянтин Едуардович Юштин, який є двигуном футболу у нас на факультеті, постійно мене запрошує грати за збірну викладачів, але, на жаль, постійно не вистачає часу.

- Чи вважаєте себе людиною з почуттям гумору? Можете розказати анекдот?

- Так. З нашою політичною ситуацією в країні відразу на думку спадають лише анекдоти політичні. Студентський анекдот: На екзамені викладач

говорить студенту:

- Я не пам'ятаю, щоб Ви ходили на мої пари.

Студент:

- Да, що ви! Я сидів он за тим комп'ютером.

- Дивно. Ви вже п'ятий студент з цієї групи, який сидів за тим комп'ютером.

- Чи маєте Ви якесь хобі?

- Збираю книги з військової історії видавництва "Osprey".

- Ваші музичні, літературні і кіносмаки.

- В залежності від настрою, можу слухати музику в широкому діапазоні: від класики до "Океана Ельзи" і "Арії". На музичних інструментах не граю, але оскільки я завідую лабораторією мультимедійних технологій на ІОЦ, то часто обробляю музику для створення звукових заставок для відеофільмів.

Полюбляю читати фантастику, фентезі і книги з історії. Найулюбленіші письменники: Олді, Валентінов, Марина і Сергій Дяченки. Кожного року намагаюсь відвідувати їх зустрічі з читачами в Києві. Два рази отримував від авторів книги з автографами за найкращі запитання письменникам на зустрічах.

З фільмів найбільш полюбляю ті, які відносяться до жанру фантастики. Після перегляду фільмів, аналізую 3D-спецефекти і розміркову, як би я їх реалізував сам.

- Який Ви останній фільм дивилися з 3D і без, який найбільше сподобався в плані 3D?

- Зараз майже жоден фільм не обходиться без комп'ютерної обробки. Останній фільм, який я переглянув в кінотеатрі, був «Casino Royal». Після перегляду навіть перечитав книгу, щоб перевірити як далеко відхилився сценарій від оригінального сюжету.

Без 3D графіки – хіба що серіали іноді, під час перемикання каналів. Хоча люблю дивитися документальний історичний серіал "Дзеркало історії. Хроніка надій і ілюзій", який показує телерадіокомпанія "Ера".

Цей серіал створений на основі матеріалів телерадіоархіву України, і кожна серія присвячена якомусь одному аспекту життя людей і дозволяє прослідкувати розвиток з початку 20 століття і до нашого часу.

Зі спецефектами і 3D мої найулюбленіші – "Матриця" і "Володар Кілець". Фантастичний серіал – "Babylon 5"

- Чи уявляли собі 4D простір?

- Лише коли 4-а координата – час. (Інші XYZ – координати). Уявлю, якщо потрібно буде для рішення якоїсь теоретичної задачі.

- Які Ваші наукові інтереси?

- Моделювання і дослідження багаточислових структур на основі поруватого кремнію. Дослідження і моделювання транспорту в системах з поруватими TiO₂ електродами. Впровадження і використання мультимедійних технологій в навчальному процесі.

- Як Ви оцінюєте рівень студентів, у яких викладаєте? Чи не погіршується він з кожним роком?

- Люди мають звичку казати: «У наші часи і небо було більш синє, і трава більш зелена, і студенти розумнішими». Прийнято вважати, що рік з недостатньою підготовкою студентів змінюється роком,

коли рівень студентів високий. Рівень абітурієнтів, які поступають до нас на факультет, відображає рівень освіти в середній школі, а загальна тенденція, яка є в школах, свідчить про зменшення годин на викладання природничих предметів. Також студентам зараз часто приходиться дрібляти, що також впливає на їх навчання.

- Чи треба щось змінити у системі викладання на РФФ?

- Систему викладання змінити важко, оскільки факультет може маневрувати в невеликих межах. Існують обмеження, які накладаються Міністерством Освіти. Студент повинен мати мотивацію до навчання. Можна ходити на лекції, писати і нічого не запам'ятати, якщо не мати мотивації. Ніхто не може заставити прочитати студента методичку чи конспект лекції.

Відносно зміни системи викладання – я вважаю, що було б доцільним збільшити кількість годин для покращення знання іноземної мови, проводити заняття з англійської мови на кожному курсі для всіх, а не тільки для тих хто вивчав англійську мову в школі, читати деякі лекції англійською мовою. Можливо, було б доцільним розглянути можливість викладання деяких спеціальних дисциплін одним блоком, а не протягом семестру. Наприклад, можна було б вчитати курс протягом тижня чи двох, читаючи по лекції кожного дня і вчитувати їх за 2-3 тижні з відповідним закріпленням матеріалу на лабораторних роботах. Така система викладання, наприклад, існує при викладанні учбових курсів від CISCO та Microsoft, а також використовується для викладання деяких предметів у Freie Universität Berlin. Після прослуховування протягом лекцій певного періоду часу і виконання учбового плану, студент може відразу спробувати здати екзамен чи отримати залік і не потрібно чекати сесії. Сподобалася система підготовки дипломної роботи в Freie Universität. Студент може працювати над дипломом стільки часу, скільки потрібно для виконання роботи і не має жорстких рамок, коли його потрібно завершити. Захист і видача диплому може відбуватися індивідуально по виконанню роботи.

- Ваш прогноз щодо входження України у Болонську систему?

- Болонська система - це перш за все створення єдиного європейського освітнього і наукового простору задля підвищення спроможності випускників вищих навчальних закладів до працевлаштування, підняття конкурентоспроможності європейської вищої школи. Передбачається перехід на 2 рівневу систему «бакалавр-магістр», спрощення процедури мобільності студентів між «вузами», введення взаємовизнаного вченого ступіня «доктора філософії», використання єдиної системи кредитних одиниць для оцінки знань, уніфікація документів, що супроводжує студента протягом навчання. Звучить все чудово, але між заявами і реалізаціями часто лежить прірва. На мою думку, ця система неоднозначна і результати введення будуть в значній мірі залежати від методів реалізації. Болонська система декларується як відкрита і гнучка, і

університет повинен мати змогу самостійно вирішувати як буде реалізовуватись процес залучення до системи.

Так, наприклад, пропонується перекваліфікація освітнього рівня «бакалавр» з навчального з елементами наукового в навчальний. Передбачається, що студент, отримавши диплом бакалавра, починає працювати і через певний час, визначившись, вибирає напрямок/спеціалізацію, яким він хоче займатися. Причому нова спеціалізація може відрізнятись від тієї, що в нього була в бакалавраті. В той же час «ринок праці» в Україні не орієнтований на працівників з рівнем освіти «бакалавр». Бакалаврів поки що не сприймають як повноцінних випускників. Мобільність студента передбачає можливість змінювати під час навчання ВУЗ для того, щоб можна було прослухати лекції в іншому ВУЗі, навіть якщо він знаходиться в іншій країні. Але це не означає обов'язковість, це лише рекомендація. Держава не буде виділяти гроші на навчання студента в іншій країні чи ВУЗі. Фінансування - це буде особиста проблема студента, якщо він матиме бажання повчитись в іншій країні. Система мобільності буде приносити позитивні результати, якщо студент буде переміщуватись між ВУЗами, що мають один кваліфікаційний рівень або до ВУЗу, що знаходиться на вищому шаблі в рейтингу, має кращу матеріально-технічну базу, кращий професорсько-викладацький склад. Мобільність більш вигідна маленьким регіональним ВУЗам.

Використання єдиної системи кредитних одиниць для оцінки знань полегшує процес мобільності, але піднімає проблему механічної оцінки знань. Виникає також побоювання, що необхідну кількість кредитних одиниць за семестр студенти будуть намагатися набрати за рахунок відвідування більш легких для засвоєння курсів.

Підвищення спроможності випускників до працевлаштування означає, що роботодавець очікує, що час для перепідготовки студента (який часто необхідний після закінчення ВУЗу) буде мінімальний або взагалі відсутній. Це в свою чергу означає необхідність збільшення ВУЗом кількості годин для вивчення спеціалізованих професійних дисциплін і практичної підготовки. Останнє призводить до звуження, нівелювання університетської освіти.

На даний момент, студенти, які дійсно гарно навчаються, займаються науковою роботою, можуть поїхати у будь-яку країну і без Болонської системи, оформивши індивідуальний план навчання.

Введення Болонської системи передбачає збільшення самостійної і індивідуальної роботи студентів. В той же час, самостійна і індивідуальна робота студентів потребує належного забезпечення сучасною літературою, комп'ютерною технікою, лабораторним обладнанням, доступу до сучасної періодики (особливо це стосується природничих факультетів).

Для створення єдиного освітнього простору недостатньо лише задоволення формальних вимог Болонської системи. Необхідно мати чіткі і

прозорі методи контролю якості освіти. Необхідно мати можливість оцінювати незалежно якість освіти в ВУЗах в Україні. Неможливо очікувати гарних знань від студента, який навчався в філії ВУЗу, відкритій в районному центрі.

На загал, хотілося б сказати, що не потрібно забувати, що Болонська система за ідеєю - добровільний рух. І основними учасниками цього руху є університети і інститути. Тому вони мають більш широко користуватися своєю автономією і незалежно від Міністерства Освіти, індивідуально прилучатися до цього процесу.

При будь-якій системі освіти на першому місці у студента має знаходитись мотивація до навчання. Важко чекати гарних результатів від студента, основна мета якого отримати диплом.

- Чи не є CISCO прямим конкурентом РФФ, який перехоплює студентів-науковців?

- CISCO і РФФ не є конкурентами. CISCO – світова телекомунікаційна компанія, а РФФ – факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка який готує бакалаврів, спеціалістів, магістрів з радіофізики і електроніки. Якщо ви маєте на увазі те, чому багато студентів після закінчення факультету ідуть працювати в ІТ галузь, то це пояснюється тим, що раніше випусники факультету йшли працювати в різноманітні науко-дослідні інститути, на підприємства, де були затребувані їх знання з прикладної фізики, а зараз ці заклади не потребують стільки спеціалістів. Тому студенти переорієнтувались на найбільш близьку для них галузь – ІТ. Академія CISCO доповнює РФФ. ІТ - галузь мінлива і кожного року вимагає спеціалістів тієї чи іншої спеціалізації і направленості. Університет не є настільки гнучким, щоб кожного року міняти учбові плани і відслідковувати всі зміни в ІТ галузі. Навчання на факультеті і в Академії відбувається незалежно і паралельно. В той же час, Академія CISCO дозволяє підготувати за відносно короткий час спеціаліста з певного напрямку мережевих технологій. Це досягається за рахунок інтенсифікації навчання і закріплення практичних знань виконанням лабораторних робіт в той же день. В першій половині дня можуть, наприклад, проводитися лекційні заняття протягом 1-2х тижнів, а в другій половині дня лабораторні роботи.

Після відвідин виставки досягнень ІТ і телекомунікаційних технологій CeBIT в ГанOVERі розумієш, наскільки великі ці галузі, але й вони є лише верхівкою айсберга. В основі всіх технічних рішень, якими ми користуємося і в побуті, і на роботі, лежить фізика і праця багатьох дослідних центрів, науково-дослідних інститутів, університетів. Одна частина випускників факультету розробляє нові прилади, технології, алгоритми, інша користується набірками і забезпечує їх впровадження і використання в повсякденному житті.

- Чи помітили Ви якусь ментальну різницю між українцями і німцями?

- Німці дуже зосереджені на своїй роботі. Але ця зосередженість лише в робочі часи☺ Також, на мою думку, вони не завжди гнучкі в роботі і люблять

використовувати усталені стандартні методи. Більші індивідуалісти, ніж українці.

Проживаючи в гуртожитку, я мав змогу спостерігати за звичаями і способом життя студентів з багатьох країн. Так, наприклад, у мене сусідами певний час були: бразилець - хімік, німкеня - соціолог, бразилець - філософ, італієць - філософ, індієць - програміст, туркменка і українка - філологи з китайської і арабської мови, німець - хімік. По поверху сусідами були студенти з Франції, США, Китаю, Німеччини, Угорщини, Білорусії. Періодично ми влаштовували інтернаціональні вечери, де збиралося чоловік 12-15 з різних країн. Кожен готував якусь страву національної кухні, і ми спілкувалися на різні теми. Загальний висновок такий - студентська ментальність схожа незважаючи на те, з якої ти країни. Студентів будь-якої країни об'єднують такі теми як сексія, куди піти на роботу після закінчення ВУЗу, футбол.

- Як особливості проживання студента в гуртожитку в Німеччині ?

Студентська традиція у Німеччині - це проживати окремо від батьків при навчанні у ВУЗі. Студенти можуть проживати в університетських студмістечках. Найбільш поширена блочна система. Блок - це фактично квартира з 5-6 кімнатами. Кожен студент має окрему кімнату 9-13 м². Кожен блок має спільну кімнату, яка суміщена з кухнею. В блоці можуть проживати одночасно як хлопці, так і дівчата. При поселенні, при наявності вільних місць, можна вибирати сусідів. Вахти чи чергового при вході немає - кожен мешканець має власного ключа від під'їзду, від блоку і від власної кімнати. Адміністрація в життя студентів не вмішується. З порушеннями борються за допомогою оголошень. Наприклад: "Мешканці блоку, біля дверей яких будуть знайдені невинесені мішки зі сміттям, будуть оштрафовані на 5 € кожен". Іноземні студенти через певний час знаходять квартири в місті і знімають їх на 3-4 чоловіки.

- Чи забезпечує університет гуртожитки інтернетом ?

Ні. Кожен блок має телефонну розетку. При потребі один з мешканців підписує договір з компанією, що надає телефонні і Інтернет-послуги (наприклад Т-COM аналог УкрТелекому) і йому за орендну плату 40€ на місяць встановлюється ISDN модем з Wi-Fi точкою. Звичайно, студенти кооперуються і однією точкою

Плата відповідно ділиться на всіх порівну. На території університету є зони з Wi-Fi покриттям. Доступ до Wi-Fi мережі авторизований.

- А де красивіші дівчата?

Існує стереотип, що в Німеччині мало гарних дівчат. Він виник частково, мабуть, тому, що в Німеччині жінками не прийнято щоденно використовувати косметику. Також німкені надають перевагу практичному стилю одягу.

Кожна нація має свої критерії жіночої краси. Вислови, що німецькі дівчата не так красиві як українські, свідчать лише про різність критеріїв краси. Берлін - багатонаціональне місто, де проживають багато турок, слов'ян, італійців. Важко скласти думку про красу дівчат якоїсь певної нації. Особливо, якщо живеш в студентському гуртожитку. Хоча мені більше подобаються українські дівчата.

- Чи існує ідеал жінки і чи можете Ви його описати?

Ідеал - це щось ефімерне і недосяжне. Якщо щось можна описати, то це вже модель ☺

Кожна жінка - це людина зі своїми перевагами і недоліками. Коли ти починаєш хотіти, то звертаєш увагу лише на ті якості, які тобі в ній подобаються.

- А що важливіше: зовнішня чи внутрішня краса?

Логіка чоловіків не завжди підкоряється законам логіки. Так само, як і логіка жінок. Це якщо розглядати стосунки між чоловіками і жінками. Я вважаю, що потрібно мати і внутрішню, і зовнішню красу, але первинною є внутрішня краса.

- В чому для Вас полягає сенс життя?

Сенс життя - це життя в гармонії з навколишнім середовищем і людьми.

- Чи вдається Вам так жити?

Намагаюсь ☺.

- Чи часто у житті Ви робите вчинки, за які шкодує потім?

Ні. В мене такий принцип: я намагаюсь ні про що в житті не жалкувати. Це накладає певні вимоги до власних вчинків.

- Чи можете Ви зробити якусь наукову справу, «ідучи по трупах»?

Я не є прихильником вислову, що мета виправдовує засоби. Ні в науці, ні в політиці. Інколи, коли терміново щось потрібно зробити, то працюєш, просуваєшся "ідучи через власний труп". ☺

- (питання-жарт) Де б Вам краще жилося: в Германії чи в Кремені? ☺

Можна відповісти жартом: "Добре там, де нас немає". А взагалі, я вірю, що мене не так багато часу, і Україна приєднається до європейської спільноти. І тоді, маючи

невласні. Студент може поступити до ВУЗу в одній країні, закінчити в іншій, а працювати - в третій. Якщо він половину Європи може проїхати за пару днів на власній машині без перешкод, то питання кордонів для нього просто не існує. Студент після закінчення ВУЗу переїжджає в ту країну, де він матиме роботу і при зміні обставин міняє її на іншу. Стосовно Німеччини... вдома краще, а в Німеччині все простіше ☺. Звичайно, щоб пізнати країну, ознайомитися з її культурою, звичаями, історією, мовою в ній потрібно певний час пожити. А як довго - залежить від людини. Деякі студенти, з якими я спілкувався, говорили про ностальгію, яку вони відчували, живучи за кордоном. Навіть могли все кинути і повернутись на пару днів додому.

У мене особисто відчуття ностальгії не було...

- ...робота заглушала ностальгію.

В часи розвитку інформаційних технологій: ICQ, IP-телефонії, мобільного зв'язку людина має зв'язок із сім'єю будь-якої миті.

Доводилося багато працювати в лабораторії. Ввечері чи вночі - обробка результатів. Кожні вихідні намагався відвідувати музеї, виставки, Берлінську оперу. Відвідав біля 20 музеїв в Берліні і 7 в Дрездені.

Відвідав кінофестиваль "Берлінале" - переглянув 6 фільмів. Обходив всі райони Берліна і подивився чим відрізняються істинно німецькі райони міста від емігрантських. Берлін - інтернаціональне місто і на його вулицях можна зустріти вихідців з будь-якої країни світу, ознайомитися з кухнею різних народів, на карнавалі культури ознайомитися з культурою і традицією різних країн.

- Чи любите Ви співати і танцювати?

У школі співав у хорі. В університеті частіше знімаю як інші танцюють і співають на днях факультетів і різних концертах. Так вже створена бібліотека відеоматеріалів (www.electure.kiev.ua) про життя університету, яка містить біля 180 фільмів. Бібліотека містить лекції з історії університету, дні факультетів, прес-конференції, презентації, концерти. На першому місці за кількістю відеоматеріалів - РФФ.

- Чи буває у Вас таке, що Ви говорите одне, думаєте інше, а робите ще інше?

Буває ☺

- Як з цим боротися?

Ангійські вчені опублікували дослідження, що середньостатистична людина за день мимоволі говорить 10 разів неправду. Типовий приклад: дружина вас запитує, чи подобається вам її нова зачіска. Звичайно, ви можете сказати, що вона їй не пасує, проте кажете: «Так, любля!» ☺.

- Чи навчилися ви готувати якісь традиційні німецькі страви ?

Для того, щоб приготувати традиційну німецьку страву, потрібно мати каструльку з водою, щоб зварити сосиски і відкривачку для пляшки з пивом ☺. Оскільки у мене було багато сусідів з різних країн, то навчився готувати страви італійської кухні: тирамису (дослівний переклад - «підними мене вгору», літературний - «покаж мені настрій») - це десерт і лазанья. Сусід індієць навчив готувати карі. ■

користуються 6-8 людей.

можливість вільного пересування і вибору вільного місця проживання, це питання вже буде для нас актуальне. Студенти у Європі, подорожуючи різними країнами, не ділять їх на власні і

РФФ – ЦЕ НЕ МЕХ. МАТ. – МАЄ КОЖЕН ЧІТКО ЗНАТЬ!

Перш за все я хотів би подякувати редакторам цієї газети за те що, створивши її, вони надали можливість студентам вільно висловлювати всі свої побажання та скарги, які, я сподіваюсь, будуть розглядатися викладачами, керівництвом факультету й братися до уваги. В минулому випуску газети вийшла критика Сергія Гордієнко на мою статтю в випуску 13(21), в якій я висловив невдоволення з приводу деяких математичних курсів, що читаються в нас на факультеті. І я не зміг втриматись від написання наступної статті. Я хочу також зазначити, що я не маю наміру сперечатися із Сергієм, чи ще з кимсь – цим суперечкам не буде ні кінця ні краю. Існує реальна проблема, і я хотів би посприяти її вирішенню.

Я хочу навести декілька причин, по яким, на мою думку, потрібно змінити програму деяких математичних курсів, що читаються в нас на факультеті:

1. Не потрібно вважати, що чим більше матеріалу читається студентам на лекціях, тим більше вони будуть знати. Це призводить тільки до того, що бігаючи «галопом по європах» студенти вчать багато матеріалу, а конкретно майже нічого не знають.

2. Як вірно зауважив Сергій в своїй статті, останніми роками кількість годин, відведених на «Мат. аналіз» на деякі інші математичні предмети помітно скоротилася. Але програма при цьому ні на краплю не змінилась. Крім того, самі викладачі на лекціях нам скаржилися, що в нас на факультеті читаються математичні курси з програмою механіко-математичного факультету, а кількість відведених на це годин принаймні в двічі менша ніж на згаданому факультеті. Хіба це не безглуздо?

3. Програму по цим курсам потрібно спростити, через те, що вони читаються на молодших курсах і студенти що прийшли із різних шкіл сприймають такий досить важкий і громіздкий матеріал по-різному. Я навіть чув від деяких першокурсників, що в деякого через це відбуваються нервові зриви, болить голова і таке інше.

4. Як я вже писав в минулій своїй статті, наш факультет готує спеціалістів по прикладній фізиці. І було б недоречно, якби випускник РФФ знав на пам'ять всі без винятку леми і теореми, вмів їх виводити, але не зміг би свої знання застосувати на практиці. Для фізиків математика – це не предмет вивчення, а лише інструмент, знаряддя, яким вони користуються заради вирішення своїх фізичних задач. ■

Микола

«ЧТО НЕ НРАВИТСЯ НА РФФ»

Привет редакции РФФ.Live

Обратил внимание на объявление «Что не нравится на РФФ». Задумался. А что у нас не так? Да всё у нас ОК...

Потом, некоторое время спустя, вспомнил о всём, что наболело.

И так, обо всём по порядку. Во первых, меня каждое утро мучит вопрос: почему наш «ядомат» на первом этаже не включён как объект изучения в курс теории вероятности? Идя к нему, человек никогда не знает, работает ли у него купюроприёмник, а если и работает, то не заглоти ли он новенькие 5 грн «БЕЗВОЗДМЕЗДНО» (так говорила Сова в известном м/ф «Вини Пух и все-все-все»). Бывает и противоположный эффект: даёшь ему 2грн, получаешь кофе и лишних 50 коп. Да, а ночью кто-то пожирает палочки для размешивания кофе... Может предложить Юрачковскому попробовать предугадать эти вероятностные, на мой взгляд, события? И потом говорим о Европе! Платишь свои деньги, а сервис оставляет желать лучшего.....

Во вторых, а может и во полторы (речь пойдёт о той же «Европе»), буфет... Тут уже и Юрачковский не поможет. Может стоит обратиться к Алексею Костусеву (глава Антимонопольного комитета Украины)? Дело в том, что кроме буфета, поесть у нас на факультете негде. Т.е. буфет – монополист на своём рынке. И злоупотребляет этим положением: «А почему так дорого стоит этот блинчик? (блином назвать его язык не поварачивается)» - «Ну я же цены не устанавливаю! Мне какие дали, такие я вам и говорю....». Причём установщики цен явно не понимают, что люди, извините, студенты (к сожалению, это ещё один минус нашего факультета...) на факультете могут проводить очень долгое время: ну кто не сидел на лабах или с дипломом до позднего вечера? Не понимают, что подавляющее большинство обитателей корпуса – мужчины. Ну и ответьте мне, может ли нормальный, полноценный мужчина накушаться этой микро-, а может и нанопорцией картошки с битком? Ну сделайте порции побольше! А эти очереди на перемене! Молодёжь буквально превышает скорость звука в рвении поскорее занять очередь... А ведь мы за это платим деньги. Причём, не маленькие.... Ну а жаловаться, как известно, остаётся только в небесную канцелярию... ■

Леонид

АНЕКДОТИ

Сидит мальчик-инвалид на диване, мультики смотрит. пришёл папа переключил на новости.

-Папа, что ты делаешь я же мультики смотрю, переключи обратно

-А ты сам подойди да переключи

-Папа, как я подойду у меня же ножек нет!

-Ну вот, нет ножек - нет мультиков■

Молодой парень в кафе пьет кофе и смотрит на красивую девушку за соседним столиком. Наконец решает подойти:

- Девушка, а можно к вам присесть?

Девушка на все кафе:

- ДА НЕ БУДУ Я С ТОБОЙ СПАТЬ!!!

Люди заоборачивались заулыбались. Парень

покраснев возвращается к своему

столику. Тут к нему подсаживается эта же девушка

- Вы, конечно, извините, но дело в том что я психолог

и пишу диссертацию на тему

"Поведение разных типов людей в неадекватных ситуациях".

Парень, внезапно, на все кафе:

- ЧТО?! ДВЕСТИ БАКСОВ?! ■

Гена что-то с умным видом рассказывает чебурашке.

Потом замолкает и нервно:

- Чебурашка, ты меня слышишь?

- Блин, Гена, ты посмотри на меня!? Конечно, я тебя слышу! ■

Трое молодых людей устраиваются на работу в

крутую фирму. Прошли кучу тестов,

собеседований, осталось последнее - с

гендиректором. Секретарша их

предупреждает: мол у него нету ушей и чтобы они не заостряли на этом внимание.

И вот входит первый:

- Я ознакомился с вашими результатами молодой

человек, и вижу что вы хороший

специалист только вот ответьте мне на один вопрос:

есть ли что-то странное в

моей внешности?

Молодой человек:

- Ну вы знаете люди там без рук без ног живут, и без ушей можно, так что

расслабьтесь.

Директор:

- Нет вы нам не подходите, до свидания.

Та же картина происходит и со вторым.

Третьему тоже задаю вопрос на тему внешности. Ну

парнишка долго приглядывается к

директору и с озаренным видом заявляет:

- Вы носите контактные линзы.

- Да ты прав молодец, все берём тебя, а кстати как ты догадался?

- Да были бы уши - очки носил бы. ■

6			8			4	
		2				7	
			5	3	2	6	
			6		3	2	5
		5		7		6	
4	9	6			5		
5		1	4		2		
9						1	
7				9			3

Легкий

#18

				8			
	9	6	1			4	
					4	1	8
	3		8	4	1		2
				3			
	4		2	7	5		1
	6	3	9				
		2			3	5	7
				2			

Середній

#18

sudoku
 © Puzzles by Peppocom

Заповніть всі квадрати в головоломці так, щоб в кожному ряду, кожній колонці і блоці (квадрат 3x3, виділений жирнішими лініями) були всі цифри від 1 до 9. Відповіді та вказівки на www.sudoku.com

НТСА

Що це?

РФФ.Live@:

Головний редактор - Максим Січ;

Інтерв'ю – Володимир Тхір, Руслан

Скришевський;

Точка зору – Микола, Леонід;

Анекдоти – Дмитро Юрченко;

Web – Віктор Якубчак;

Технічна підтримка – О.Ю. Нечипорук.

RFF.Live@gmail.com

Редакція може не поділяти думку автора і не несе відповідальності за зміст статей.

РФФ.Live ПІДПИСКА

Для того, щоб підписатися на електронну розсилку РФФ.Live просто надішліть листа на адресу RFF.Live@gmail.com з вашого е-мейлу, в полі „тема” написавши „підписка”. ■

РФФ.Live ONLINE

Скачай РФФ.Live з сайту РФФ:
<http://rpd.univ.kiev.ua>

ПЕРЕРВА НА СЕСІЮ

Дякуємо всім, хто нас читав, висловлював свої думки, підтримував чи не підтримував нас. Надіємось, що це було цікаво, і нам вдалось розповісти і показати вам щось нове.

Читайте РФФ.Live в наступному семестрі!

А зараз ми робимо перерву на сесію...

Веселих свят!

Щастя вам на сесії! ■

РФФ.Live